

mer sluttede sig til den. Iøvrigt forbeholdt han sig sin Stilling til Forslaget, indtil det var forklaret og begrundet af Forslagsstillerne.

Lord *Cecil* forklarede det stillede Ændringsforslag. Art. 35, saaledes som foreslaaet, var noget uklar. Hvis en Afrustningsplan vedtoges, som en af Konventionens Signatarmagter ikke sluttede sig til, hvorledes vilde den da være stillet med Hensyn til Betingelserne i Art. 35? Ændringsforslaget gik ud paa at fjerne denne Uklarhed, men ikke paa nogen Maa- de paa at ophæve Forbindelsen mellem Konventionen og Afrustningsplanen. Han mente ikke, Konventionen kunde sættes i Kraft af nogle faa Medlemmer i Henhold til den nu foreslaaede Ændring, thi ved Siden af den heri indeholdte Betingelse gjaldt Bestemmelsen om, at der skulde være garanteret 50 Mill. Frs., og at en almindelig Afrustningsplan i Henhold til Pagtens Art. 8 vedtoges.

Robin-Jaequemyns trak derpaa det belgiske Ændringsforslag om at stryge Art. 35, 1. Stk. tilbage, og Baron *Ramel* erklærede sig rede til at slutte sig til det af de seks Magter fremsatte Forslag.

Lange udtalte sin Glæde over den Af- fattelse, Artiklen nu havde faaet, han havde allerede tidligere udtalt, at den norske Delegation forbeholdt sig sin Stilling til Konventionen, men han haabede person- ligt, at hans Regering vilde kunne rati- ficere den.

Dumitresco (Rumænien) forklarede, at Rumænien mente, at man maatte skabe Sikkerhed forud for Afrustning, men nu syntes Tendensen at være at opnaa Af- rustning først og saa Sikkerhed. Den ru- mænske Regering vilde imidlertid akcep- tere den af Udvalgets Flertal vedtagne Løsning.

Udenrigsminister *Munch* fandt stadig ikke Forslaget helt tydeligt, men erklærede sig tilfreds med den Forklaring, der var givet af Lord *Cecil* i Forslagsstiller-

nes Navn. Han forstod da Forslaget saaledes, at der, før Konventionen om fi- nansiel Støtte kunde træde i Kraft, maatte afholdes en Afrustningskonference, og at denne Konference maatte have givet posi- tive Resultater. Under denne Forudsæt- ning vilde han være rede til at stemme for Konventionen og tilraade sin Regering at ratificere den. Hvorledes den danske Rigs- dag vilde stille sig, kunde han naturligt ikke garantere for.

Artikel 35 vedtoges derefter i den af de ovennævnte seks Magter foreslaaede Form, og Konventionen henvistes derefter til en Redaktionskomité.

Georgé (Schweiz) erklærede, at den schweiziske Delegation vilde afholde sig fra at stemme paa Grund af Schweiz' sær- lige Stilling. Forbundsraadet betragtede imidlertid ikke Konventionen med Uvilje og vilde overveje den paany. Ogsaa *Syd- Afrikas* og *Ny-Zealands* Repræsentanter vilde afholde sig fra at stemme, medens *Indiens* Stilling til Konventionen vilde være afhængig af, hvilken Modtagelse Konventionen vilde faa uden for Europa.

Efter at Konventionsudkastet var gennemgaaet af Redaktionsudvalget, ved- toges det endeligt af 3. Udvalg og fore- lagdes af Rapportøren *Cobian* (Spanien) i Forsamlingen den 29. September, hvor den nedenfor i Bilag 6, Sp. 6177 gengivne Be- slutning vedtoges. Ved denne godkendtes Konventionen, og det besluttedes øjeblik- keligt at aabne den for Undertegnelse.

Den højtidelige Undertegnelse fandt Sted i Forsamlingens Møde den 2. Oktober, hvor følgende 28 Stater undertegnede Konventionen:

Abyssinien, Albanien, Australien, Belgien, Bolivia, Bulgarien, Cuba, Czeko- slovakiet, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Jugoslavi- en, Letland, Litauen, Nederlandene, Nor- ge, Persien, Peru, Polen, Portugal, Ru- mænien, Spanien, Storbritannien, Sverige og Østrig.